

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Pečenky a soudců Mgr. Jana Nováka a JUDr. Hany Brožové ve věci

umístěného člověka: **Helena Š.**, narozená xxx,
bytem xxx,
t. č. Domov pokojného stáří sv. Hedviky Vidnava, Mírové nám. 66,
zastoupená opatrovníkem pro řízení Mgr. Petrem Krátkým,
advokátem se sídlem Jeseník, Dukelská 722/14

za účasti

oznamovatele: **Charita Jeseník – Domov pokojného stáří sv. Hedviky Vidnava**
Mírové nám. 66, 790 53 Vidnava

a za účasti:

Krajské státní zastupitelství v Ostravě - pobočka v Olomouci

o vyslovení nepřipustnosti držení v zařízení sociálních služeb dle § 84 a následujících zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), k odvolání Okresního státního zastupitelství v Jeseníku proti usnesení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 1. 3. 2023, č. j. 1 L 5/2023-34,

takto:

Usnesení okresního soudu **se zrušuje** a věc **se vrací** okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud zastavil řízení podle § 107 odst. 5 občanského soudního řádu (o. s. ř.) ve spojení s § 16 zákona o zvláštních řízeních soudních (z. ř. s.), neboť oznamovatel vzal svůj návrh ze dne 24. 1. 2023 v plném rozsahu zpět a odpadl tak důvod pro další vedení řízení (výrok I.), žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení podle § 23 z. ř. s., neboť řízení bylo možné zahájit i bez návrhu a nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení některému z účastníků (výrok II.) a opatrovníku umístěného člověka, Mgr. Petru Krátkému, přiznal náhradu nákladů řízení ve výši, která bude vyčíslena samostatným usnesením (výrok III.).
2. Včas podaným odvoláním napadlo usnesení okresního soudu Okresní státní zastupitelství v Jeseníku (dále též „odvolatel“). Své odvolání odůvodnilo tím, že napadené usnesení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci /§ 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, a dále z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř., neboť rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V této souvislosti odvolatel zdůraznil, že řízení bylo zahájeno usnesením soudu ze dne 3. 2. 2023, a nikoli návrhem, jak nesprávně uvedl okresní soud. Zařízení sociálních služeb, které informaci dle § 91b zákona o sociálních službách podalo, proto z povahy věci nemá možnost disponovat s předmětem řízení. Pokud by ve smyslu ust. § 16 z. ř. s. odpadl důvod pro vedení řízení, bylo by podle odvolatele na místě rozhodovat ve spojení s § 104 odst. 2 o. s. ř., nikoli dle § 107 odst. 5 o. s. ř. V projednávané věci je nutno podle odvolatele

především objasnit, zda odpadnutí důvodu řízení bylo dostatečně zjištěno. V řízení totiž proběhl jiný soudní rok (zhlednutí umístění) v zařízení sociálních služeb, které nebylo provedeno soudcem, ale pouze vyšší soudní úřednicí. K podané informaci a zpětvzetí návrhu se navíc vyjádřila sociální pracovnice domova, jejíž pracovní zařazení nebylo blíže specifikováno a nebyla tak prokázána její způsobilost zastupovat právnickou osobu, která podala informaci dle § 91b zákona o sociálních službách. Odvolatel dále namítal, že z protokolu o jiném soudním roku nevyplývá, že by se umístění vyjádřila k samotnému přání zůstat v zařízení sociálních služeb. Za situace, kdy umístění je zjevně v duševním stavu, který jí neumožňuje dát souhlas s pobytem v sociálním zařízení písemně, je nutno k tomu provést pečlivější dokazování, a to přinejmenším důkladným zhlednutím umístění soudcem, výsledkem odpovědných pracovníků zařízení, výsledkem vnučky umístění a lékařskou zprávou o stavu umístění. S odkazem na ust. § 72 z. ř. s. je dále nutno i v tomto případě v řízení pokračovat, pokud do dvou týdnů od doručení usnesení o zastavení řízení umístěný prohlásí, že na projednání věci trvá, a o tom je třeba ho poučit. Z uvedených důvodů označil odvolatel napadené usnesení za zmatečné a navrhl, aby je krajský soud zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání.

3. Ostatní účastníci se k podanému odvolání nevyjádřili.
4. Krajský soud přezkoumal usnesení okresního soudu (§ 206, § 212 písm. a/ o. s. ř.), jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro změnu ani potvrzení napadeného rozhodnutí.
5. Krajský soud prvořadě zdůrazňuje, že podle § 169 odst. 2 o. s. ř. vyhotovení každého usnesení, kterým se zcela vyhovuje návrhu na předběžné opatření, návrhu na zajištění důkazu, návrhu na zajištění předmětu důkazního prostředku ve věcech týkajících se práv z duševního vlastnictví nebo jinému návrhu, jemuž nikdo neodporoval, nebo usnesení, které se týká vedení řízení, anebo usnesení podle § 104a nemusí obsahovat odůvodnění. Odůvodnění nemusí obsahovat rovněž usnesení, kterým bylo rozhodnuto nikoli ve věci samé, přípouští-li to povaha této věci a je-li z obsahu spisu zřejmé, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto; v tomto případě se ve výroku usnesení uvedou zákonná ustanovení, jichž bylo použito, a důvod rozhodnutí.
6. S odkazem na dikci citovaného zákonného ustanovení krajský soud především shledává vadným postup okresního soudu, který napadené usnesení vyhověl bez řádného odůvodnění, aniž k tomu byly splněny zákonné podmínky. Zcela ve shodě s argumentací odvolatele totiž odvolací soud připomíná, že v projednávané věci bylo podáno oznámení ve smyslu ust. § 91b zákona o sociálních službách, na které následně okresní soud reagoval zahájením řízení o vyslovení nepřipustnosti držení v zařízení sociálních služeb z úřední povinnosti (viz usnesení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 3. 2. 2023, č. j. 1 L 5/2023-5). Za popsané situace proto okresní soud nesprávně odůvodnil svůj procesní postup ustanovením § 107 o. s. ř. a nesprávně také zastavil řízení s odůvodněním, že oznamovatel vzal svůj „návrh“ v plném rozsahu zpět. Svým postupem okresní soud zatížil řízení takovou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci /§ 219a odst. 1 písm. a), písm. b) o. s. ř./.
7. Krajský soud dále přisvědčuje odvolací argumentaci potud, že z protokolu o jiném soudním roku (viz strana 32 a 33 spisu) nelze učinit jednoznačný závěr, že odpadl důvod pro další vedení řízení. S ohledem na ust. § 84a odst. 6 z. ř. s. se odvolací soud ztotožňuje také s tím, že v projednávané věci je podle § 72 z. ř. s. nutno v řízení pokračovat, pokud do dvou týdnů od doručení usnesení o zastavení řízení umístěný prohlásí, že na projednání věci trvá, a o tom je třeba umístěného člověka poučit.
8. Zůstává tak na okresním soudu, aby věc znovu naznačeným způsobem projednal, provedl dokazování v rozsahu upraveném v § 84a odst. 4 z. ř. s. a především náležitě zjistil aktuální postoj umístěné ve vztahu k pobytu v zařízení sociálních služeb. Nové rozhodnutí okresního soudu pak najde také odraz v odůvodnění, které bude bezezbytku splňovat náležitosti § 157 odst. 2 o. s. ř. z hlediska jeho přezkoumatelnosti.

9. Odvolací soud proto usnesení okresního soudu podle § 219a odst. 1 písm. a/, písm. b/ o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Olomouc 19. dubna 2023

Mgr. Milan Pečenka v. r.
předseda senátu